

Dag 1 : Zondag 26 maart 2017
Vertrekplaats : Velsbroek, Nederland
Tijdstip vertrek : 7.30 uur
Naam hotel : Best Western O'Hare in Chicago (Illinois)

Reisverslag: Remco staat om halfacht voor deur, koffers inladen en we worden uitgezwaaid door onze buurvrouw. Het is acht uur als wij Remco bedanken voor het wegbrengen naar Schiphol. We checken in en worden vrij snel van onze koffers (44 kg) verlost. Door de douane en door de security (hoeven niets meer uit te pakken) gaat eveneens snel. Drinken op ons gemak koffie bij de Mac Donald en wandelen daarna op ons gemak naar de D-pier. Hier maken we gebruik van het toilet en wachten we tot we in het vliegtuig mogen stappen. Om 10 voor elf zijn wij er klaar voor maar het vliegtuig pas 20 minuten later. Gaan eerst een heel eind rijden naar de polderbaan en stijgen 5 over half twaalf op. We kunnen een foto maken van ons Velsbroek. De vlucht verloopt rustig, drinken, eten, een eigen meegebrachte bolletje eten, af en toe even staan en lopen, af en toe even in slaap vallen en gebruik maken van het toilet zijn de zaken die ons bezig houden. Tijdens de vlucht is weinig te zien, veel zee en bij Canada veel sneeuw en bij Chicago veel wolken. Landen ruim op tijd en eenmaal uit gestapt is het een flink eind lopen (goed voor de benen) naar de immigratiedienst. En heel verrassend, wij mogen zelf alles doen, foto nemen, vingerscan maken etc. Dit scheelt flink wat wachttijd! Koffers oppikken en wij gaan de USA binnen. In de hal lopen we even naar het toilet en gaan wij onze jas aan trekken. Buiten is het zwaar bewolkt en naar schatting 15 gr. Buiten lopen we naar de plaats waar de hotel shuttles mogen stoppen om passagiers op te halen. Er blijken veel passagiers te zijn die naar het BW hotel moeten. Helaas moeten wij 2x wachten (een uur) voor wij mee kunnen. In het hotel vragen we en krijgen wij een kamer met kingzise bed. Even tot rust komen tenslotte is het voor ons al 9 uur in de avond! Gaan nu naar de ruimte waar je de papieren voor RoadBear in orde kan maken. Krijgen uitleg in het Nederlands en tekenen de papieren. Nu hoeven we morgen bij de camper alleen nog een statusrapport op te laten maken. Na op de kamer wat gedronken te hebben lopen we in 20 min. naar Target om brood en jam te halen, dit om morgenmiddag even wat te kunnen eten. Het is inmiddels half zes en gaan we bij PoppyNelly een kip salade eten, het is veel en het restant nemen we mee. Terug op de kamer nemen we koffie en gaan daarna nog even naar Mac Donald voor een klein patatje (zout) en een milkshake voor Jan. Op de kamer nog wat drinken en wij gaan, na en lange dag, naar bed.

Dag 2 : Maandag 27 maart 2017
Van / Naar : Chicago via Middlebury naar Lafayette (Indiana)
Naam camping : Wolf's Leisure Time Campground 140 mijl

Reisverslag: Zijn wakker en staan om half zes op, douchen, aankleden en even over zessen ontbijten. Er is voldoende keus. Na het ontbijt de koffers weer ingeruimd en gesloten. Half acht staan we buiten, de bus naar Middlebury staat klaar. Er gaan 45 mensen mee en even voor acht uur vertrekken we. Het weer is donker en somber, maar droog. De tocht duurt, mede door de wegwerkzaamheden, ruim 2,5 uur. Iedereen kan zijn koffers bij vooraf ingedeelde campers brengen. Er is een indeling gemaakt voor wie er behoefte heeft aan instructie e.d. Wij gaan de camper opnemen op schade of onjuistheden. Na ondertekening van een statusrapport krijgen we de sleutels en kunnen we vertrekken. Het is half twaalf en gaan op weg naar de Walmart in Warsaw. Onderweg stoppen we op een ongebruikte weg en eten hier een boterham. In een goede 1,5 uur halen we de benodigde boodschappen om enkele dagen voort te kunnen. Dan op weg richting Lafayette. Het is nog steeds droog. Thuis hadden we een camping uitgezocht nabij Logansport, genaamd French Park. Dit ligt er helaas zeer verlaten bij en er is geen mens te bekennen. Voelt niet goed aan en zoeken op de kaart en in het camping boek naar een bemande commerciële camping. Betekent wel nog even door te rijden terwijl wij wel moe zijn door tijdsverschil en de drukte van deze dag. Helaas komen wij bij de camping aan in de regen. Zien geen beheerder en zoeken zelf een plek. Er is hier geen water maar wel elektra. Wat later komt de beheerder langs en verwijst ons naar plek 10 waar wel een wateraansluiting werkt. Zo gedaan en na een eenvoudige maaltijd van soep en brood gaan we de beheerder betalen. Doen alleen nog de meest noodzakelijke dingen als bed opmaken en gaan slapen!

Dag 3 : Dinsdag 28 maart 2017
Van / Naar : Lafayette naar Annapolis (Illinois)
Naam camping : Hickory Holler 168 mijl

Reisverslag: Vannacht geen regen meer gehad, als we om 6 uur wakker zijn lijkt de zon wat te willen gaan schijnen. Na het ontbijt en het douchen gaan we de koffers uitpakken en in de kasten indelen. De camper die wij hebben mee gekregen is een 28 ft Special met slide out van het bed. Dit is even wennen want feitelijk slapen wij met ons hoofd buiten de camper. Als de slide out naar binnen moet, moeten we eerst het matras (met beddengoed) dubbel klappen. Alleen de WC in deze camper vinden wij erg krap bemeten, je kan je nauwelijks bewegen. Maar dit zal wel wenen. Maken, voor we weg gaan, een klein

ommetje en spreken nog even met de beheerder. Willen een groot stuk over de weg 25 rijden, maar in Lafayette raken we de weg kwijt. Na enige straten om rijden zoekt Ellie een alternatieve route en die gaat eerst een stuk over de Interstate 65 en dan bij weg 47 afslaan. De Interstate 65 richting Indianapolis is erg slecht en zit vol grote gaten. Het is niet prettig rijden. Een paar mijl voor we van de snelweg af gaan is er een rest area waar we gebruik van maken om onze middagmaal te nuttigen. De weg 47 is een heel mooi gelegen weg door de heuvels met mooie uitzichten en leuke dorpen, we genieten van deze route. Bij het einde van 47 draaien we de weg 41 zuid op. Gaan door een grote stad Terra Haute, gaan wat verder weg 154 op, steken de rivier over en rijden de staat Illinois in. Een een 10 tal mijlen in Illinois ligt Annapolis met de camping Hickory Holler, het doel voor vandaag. Een grote camping, er zijn geen toeristen maar er staan wel werkmannen. Worden leuk ontvangen en krijgen een plek met uitzicht op het meer. Wij kunnen nog even buiten, zittend in de campingstoeltjes, thee drinken, wat lezen en van het uitzicht genieten. Na het eten, lopen we een rondje naar een eilandje. Hier worden we verrast door een boze gans die waarschijnlijk een nest verdedigd. In de avond afwassen en schrijfwerk.

Dag 4 : **Woensdag 29 maart 2017**
Van / Naar : **Annapolis naar St. Louis (Missouri)**
Naam camping : **St. Louis RV Park** **178 mijl**

Reisverslag: Na het ontbijt maken we een wandeling naar de overzijde van het water om foto's te nemen. Op de terugweg maken we een praatje met een man en komt de campingdame erbij staan (in een terreinwagentje). Als we hebben ingepakt gaan we terug naar weg 1 en hier gaan we naar zuiden tot weg 50 en nemen wij richting het westen. Het is niet druk op de weg maar al met al duurt het lang. Tegen één uur stoppen we om te eten. Als we wat verder rijden zie we Walmart en halen hier brood en andere zaken. In Carlyle maken we een stop om een oude hangbrug, The General Dean Suspension Bridge, te bezoeken. Hoe dichterbij St. Louis komen hoe meer verkeer. Aan de oostkant lopen er vele snelwegen die over twee bruggen gaan. Wij kunnen nu de Arch vanaf de brug zien. Het is erg druk maar gelukkig niet op weg 64 die wij nemen tot Marketstreet en rijden dan zo op de Jefferson Blvd waar wij de borden van camping zien. Wij checken in voor twee nachten. Op het terrein staan al enkele campers van RoadBear, zijn Nederlanders en Duitsers die ook een nieuwe camper hebben op gehaald. Na het avondeten op tijd naar bed want Jan is stevig verkouden.

Dag 5 : **Donderdag 30 maart 2017**
Van / Naar : **St. Louis naar St. Louis (Missouri)**
Naam camping : **St. Louis RV Park** **81 mijl**

Reisverslag: Vannacht is er veel regen gevallen, hebben wij geen last van gehad en omdat wij op een asfalt camping staan zijn er nauwelijks plassen. In de afgelopen dagen hebben wij onder de camper steeds een ratelend/slepend geluid gehoord als de automatische versnelling schakelde. Dit verontrust ons wel. Ellie gaat dan ook bellen met de servicedesk van Road Bear om horen wat wij hieraan kunnen doen. De servicemedewerker is wel geïnteresseerd maar kan alleen adviseren langs een RV garage te gaan. Hij helpt ons niet aan adressen of iets dergelijks! Gelukkig is op deze camping een vrij goed WIFI signaal zodat wij dit op internet kunnen opzoeken. Wij vinden een adres aan de andere zijde van St. Louis. Wij gaan, zonder af te spreken, naar dit adres. Het is inmiddels zonnig met wolken geworden, via I 64, I 270 en I 370 zien we wat van de omgeving van St. Louis en komen aan in St. Charles. Het blijkt een flink groot bedrijf te zijn hetgeen meteen meer vertrouwen geeft. We melden ons aan en worden aardig geholpen. Wij leggen het probleem uit. Er wordt een testdriver geregeld, er komt plastic op de stoel en op het stuur. Als de testdriver zijn rit doet zitten wij buiten in de zon naar alle activiteiten op het terrein te kijken. Als de testdriver terug komt heeft hij 10 mijl gereden en niets vreemds gehoord. Of wij mee willen gaan om ook te luisteren. Nu neemt de testdriver lange rechte binnenwegen en gelukkig horen wij, en de testdriver ook, nu wel het vreemde geluid. En even later weer! De testdriver zegt dit is geen versnelling of transmissie maar iets als een schild wat gaat vibreren (trillen). Wij hoeven niets te betalen en bedanken de mannen van het bedrijf vriendelijk. Gerustgesteld rijden we weer naar de camping. Onderweg krijgen we hevige onweersbui! Al met al hebben wij hiervoor 80 mijl gereden. Op de camping eten we een broodje en lopen tegen 2 uur naar de Trolleybus. De Trolleybus (\$ 2,-/dag) brengt ons naar het centrum en nabij de Arch. Als we de hoek omgaan bij het Old Courthouse zien we de Arch in de volle hoogte. Nemen foto's. We weten dat Arch in onderhoud is en dat de Tramway naar de top buiten gebruik is. Lopen nu naar de voeten van Arch. Onder één van de poten is het tijdelijk info centrum ingericht. Hier kijken we naar een film over het maken van de Arch (zeer interessant). Vanaf het platform bij de Arch heb je ook een prachtig overzicht over de Mississippi. Lopen terug en gaan het Old Courthouse in. Kijken in de mooie hal en een expositie over het Wilde Westen. Want de Arch is gemaakt als symbolische toegangspoort voor het Wilde Westen. Met Trolleybus rijden wij terug tot de "verste" halte en de rest lopen we weer. Het is inmiddels al 6 uur geworden en lopen langs een winkel/tankstation en kopen "makkelijk" eten (kipsticks). In de avond lezen en schrijven.

Dag 6 : **Vrijdag 31 maart 2017**
Van / Naar : **St. Louis naar Mountain View (Missouri)**
Naam camping : **The Ozarks** **209 mijl**
Reisverslag: Bij het dumpen constateert Jan dat de dop van de sewer aansluiting is verdwenen! Onbegrijpelijk! Maar zonder dop mag er formeel niet gereden worden. Navraag bij het kantoor leert dat er op de weg die wij willen gaan een grote RV winkel is. Vanaf de camping zoeken we meteen de I 44 op en rijden rustig door tot de afslag Eureka. Hier vinden we inderdaad een goede RV winkel. En gelukkig hebben zij een dop voor de seweraansluiting. We gaan meteen even tanken en rijden verder op de I 44 tot Cuba. Hier vandaan rijden we via Salem en Winona naar Mountain View. Het is een mooie smalle weg met heel veel bochten en vele vergezichten. Komen op een leuke verzorgde camping. De beheerder vraagt of wij van Blue Grass/Country houden. Vanaf half zeven is er eenvoudig eten en daarna muziek in de Barn. Gaan we doen, er is buiten een barbecue en binnen is kip verkrijgbaar. Nemen kip met brood en laten later nog een hamburger bakken. In de Barn maken muzikanten zich klaar. Zo tegen acht uur beginnen zij te spelen. Het zijn, in onze ogen, allemaal "vrijbuiters" die samen muziek maken, elke muzikant geeft een solo. Het klinkt allemaal lekker en zeker zeer enthousiast. De gastvrouw trommelt op emmer lekker mee!

Dag 7 : **Zaterdag 1 april 2017**
Van / Naar : **Mountain View naar Branson (Missouri)**
Naam camping : **Musicland** **132 mijl**
Reisverslag: Na gebruik te hebben gemaakt van de gezellige (met tafeltje en plantjes) douche gaan we omstreeks 10 uur weer verder. Rijden via West Plains naar Branson. Maar stoppen aan de rivier bij Fortsyth. Hier ligt een mooi park waar ook overnacht kan worden. Wij gaan hier in de zon picknicken en van het uitzicht genieten. In de zon wordt het steeds warmer. Als we Branson binnen rijden is het een gekkenhuis, met moeite vinden we de weg naar Dixi Stampede van Dolly Parton. Parkeren de camper op het achterliggende parkeerterrein en lopen naar voren om kaartjes voor hedenavond 17.30 uur te kopen. Nemen alvast foto's bij de paardenstallen e.d. Dan gaan we een camping opzoeken en het wordt Musicland en op plek 28A, een leuke plek op een soort uitbouw. We krijgen een sleutel van het campinghek mee zodat wij vanavond weer naar binnen kunnen. Maar eerst nog even lekker in de zon zitten en wat drinken. Tegen vier uur rijden we terug naar de Dixi Stampede. We parkeren weer en gaan naar binnen. Worden ontvangen door dames in lange rokken. Er zijn allerlei souvenirs te koop en er blijkt een voorprogramma te zijn. In een zaal spelen een paar mannen goede Blue Grass muziek en halen daarbij clowns truccen uit. Dan gaan de deuren open van de grote zaal en lopen we naar het deel en de rij waar wij gaan zitten en dan is het gewoon aanschuiven. De piste is een langvormige ruimte waar omheen de zitplaatsen zijn gemaakt. Voor ons een jampot en een bord. In de piste komt een man (prachtig gekleed) te paard die zich komt voorstellen als de spreekstalmeester van de avond. Er zijn vele tafelen van de geschiedenis in Amerika en met name van het Wilde Westen. Voor ons langs loopt de bediening, eerste vraag wat we willen drinken (alcohol vrij) en dat wordt in de jampot gegoten. Zonder bestek krijgen we vervolgens Soep, een hele kip, ham, pork, broodje, gepofte aardappel, maiskolf, appelflap. En ondertussen gaat de show in de piste gewoon door. In de piste veel met Amerikaanse trots gepresenteerde paarden en vlaggen parades, muziek en dans. Spelletjes met kinderen en volwassenen als een soort strijd tussen Noord en Zuid. Het is leuk om een dergelijk spektakel mee te maken. Nog net in het laatste daglicht zijn we op de camping terug en nemen koffie. In het donker gaan we wandel rondje maken over de "Strip" om de vele uitgaans mogelijkheden te zien. Terug in de camper bespreken we de volgende fase van ons reis.

Dag 8 : **Zondag 2 april 2017**
Van / Naar : **Branson naar Hot Spring (Arkansas)**
Naam camping : **Gulpha Gorge Campground** **152 mijl**
Reisverslag: Vandaag op eens een stuk frisser dan gisteren. In Branson, bij de Walmart, vullen we onze voorraden aan. Rijden vrij vlot Arkansas binnen en volgen hoofdzakelijk weg 7 door het Ozark National Forest en de Ouachita National Forest. Prachtige wegen door heuvels en bossen. Onderweg bij een uitzichttoren hebben wij een mooi uitzicht over de omgeving. In de middag krijgen we regen, soms veel regen. Rijden tot aan Hot Spring en komen langs NP camping waar we eerder hebben gestaan. Het is droog geworden en we zoeken een mooie plek. Na het eten maken we rondje over de camping.

Dag 9 : **Maandag 3 april 2017**
Van / Naar : **Hot Spring naar Carthage (Texas)**
Naam camping : **Carthage RV campground** **255 mijl**
Reisverslag: Vandaag 48 jaar getrouwd! Als we wakker worden is het buiten erg vochtig maar droog. Het plaatsje Hot Spring kennen we al, bij het vertrek rijden we wel op de boulevard waar de oude badhuizen

staan. Aan de rand van Hot Spring zien we een bakker waar we gaan stoppen om wat lekkers te kopen voor bij de koffie. Het worden een soort appelpunten. Als we het dal van Hot Spring verlaten wordt het zonniger. Bij het grote De Gray Lake gaan we koffie zetten en genieten van het weidse uitzicht. Natuurlijk bij de koffie ons "huwelijks" traktatie. Vervolgens gaan we de Interstate op naar Texarkana, een grensplaats tussen Texas en Arkansas in de uiterste Noord-Oost hoek van Texas. Bij de Texas informatie hebben we internet contact met de kinderen en krijgen we informatie over Texas. Het is hier behoorlijk warm en gebruiken hier de lunch. We hebben besloten zo recht mogelijk naar het zuiden te rijden en kunnen daardoor steeds weg 59 blijven volgen. Voor van vandaag gaan we stoppen in Carthage op een prima camping. Op de camping gaan we buiten in de zon zitten. Ellie gaat wat kleding laten wassen. Na het avondeten foto's uitgezocht en op de website gezet.

Dag 10 : Dinsdag 4 april 2017

Van / Naar : Carthage naar Refugio (Texas)

Naam camping : Lions City Park 359 mijl

Reisverslag: Wij zijn vandaag redelijk vroeg klaar om te vertrekken want wij willen vandaag veel rijden en in elk geval Houston voorbij komen. De wegen zijn breed en niet overdreven druk. Ook mag er Texas iets harder worden gereden. We rijden om en om maar drinken wel koffie onderweg en eten natuurlijk op ons gemak ons broodje. Dit doen we op een leuke kleine picknickplaats waar ook weer een beetje plaatselijk geschiedenis geleerd kan worden. Het rijden door de enorme stad Houston verloopt zeer voorspoedig en geeft nauwelijks oponthoud. Maar wat een wegen!! Kort na Houston zijn wel wat files door een ongeluk. We kijken nu wel uit naar een camping. Ellie vindt een openbare camping in Refugio in het stadspark. Het is even zoeken maar omstreeks zes uur zijn we in stadspark. Weer een geheel ander soort camping. In het openbare park zijn een aantal plaatsen gemaakt met een elektra aansluiting. Wij gaan op één van de plaatsen staan, bij onze burens vragen we naar de betalingsmogelijkheden. Er komt morgenochtend wel iemand langs. Na het eten zitten we lang buiten (met licht aan) het is heerlijk weer. Verderop in het park wordt een verjaardag gevierd met een barbecue.

Dag 11 : Woensdag 5 april 2017

Van / Naar : Refugio naar Padre Island (Texas)

Naam camping : Malaquite Beach Campground 89 mijl

Reisverslag: Om acht uur komt er een gemeente man het staangeld ophalen en even over negen uur rijden we weg van deze aardige stadscamping. Eerst even tanken voor we droog komen te staan. Corpus Christie is niet ver meer, van de kant die wij nu komen rijden we langs de grote olie raffinaderijen. In Corpus Christie zoeken we een Walmart op om voor de komende dagen zeker voldoende eten en drinken te hebben (op Padre Island zijn geen winkels en voorzieningen). Met de nieuwe voorraden rijden we naar Padre Island, de toegangsweg wordt geasfalteerd en moeten wachten tot we begeleid kunnen worden naar het visitorcentrum. In het visitorcentrum krijgen we informatie en waar de campground is. Dit blijkt vlakbij te zijn. Het is een soort lange parkeerstrook, de ene zijde naar de zee gericht en de andere zijde tegen het duin aan. Wij kiezen voor plek 14 en zetten onze camper "verkeerd" om zodat we vanuit de eethoek naar de zee kunnen kijken. Ellie zet eerst nog koffie en eten dan een broodje. We gaan in de zon zitten tegen de camper aan vanwege de wind. We lopen rondje over het strand. Later gaan we met onze stoeltjes naar het strand. Ellie gaat met haar voeten de zee voelen. Jan blijft lekker lezen onder een soort strandzithoek met afdak. Na het avondeten gaan we nog een ommetje over het strand lopen. Om half acht is de zon weg. Binnen zitten lezen.

Dag 12 : Donderdag 6 april 2017

Van / Naar : Padre Island naar Padre Island (Texas)

Naam camping : Malaquite Beach Campground 0 mijl

Reisverslag: Vandaag hebben we de wekker op half zeven gezet. Hier komt de zon op boven zee (en gaat onder achter boven land) en dat willen wij wel eens zien. Het is nog flink wachten tot kwart over zeven dat we de zon zien verschijnen. Vlak voor de zon te voorschijn komt gaan de vogels vliegen. Na het ontbijt drinken we koffie in de zon. Daarna wandelen we via het strand naar het informatiecentrum. Hier kunnen we even een Whatsupje naar de kinderen zenden. Kijken hier verder rond. Er zijn kinderen van een school die in verschillende groepen van alles doen en leren. De kinderen leren ook op strand en in de vloedlijn over hetgeen wat er te zien is. Wij wandelen nog een flink stuk door op het strand tot aan de grens waar het strand niet meer beschermd is. Vanaf hier kan je ruim 100 km over het strand rijden en vrij kamperen. Hier rijden inderdaad campers en auto's het strand op om te recreëren of te overnachten.

Als we weer terug zijn eten we een broodje en gaan daarna weer naar het strand met onze stoeltjes. De wind komt nu uit zee en is wat frisser. Ellie gaat met haar voeten in de zee, Jan haalt een ijsje uit de vriezer en lekker kijken en lezen. We blijven tot half zes op het strand. Na het avondeten lopen we over de camping en weer een stuk over strand. Op het strand was een Bamboe stok aan gespoeld welke vol was

met schelpjes. De schelpjes waren nog levend en bewogen heen en weer. Heel bijzonder om te zien. In de avond wat foto's uitgezocht voor de website.

Dag 13 : Vrijdag 7 april 2017
Van / Naar : Padre Island naar Padre Island (Texas)
Naam camping : Malaquite Beach Campground 0 mijl
Reisverslag: Vandaag is er veel sluierbewolking en een matige wind uit zee. Na de koffie (in de zon!) lopen we een flink stuk in noord-oostelijke richting over het strand. Het is erg stil, slechts enkele mensen gezien. We blijven steeds even stil staan als er weer vlucht met Pelikanen over komt "zeilen". Het is en blijft een mooi gezicht. Na de lunch weer naar het strand met onze stoeltjes maar door de wind blijven we niet zo lang als de andere dagen. We gaan achter onze camper zitten (uit de wind en in de zon) en zien zo nieuwe gasten binnen komen (voor het weekend). Voor en na het avondeten maken we een klein ommetje. Na het avondeten wel een lange broek aangedaan want het is een stuk frisser geworden. In de verte zien we een rode gloed van een flinke brand, wat dit is weten we niet. In de nacht is er veel wind, de camper schudt er van heen en weer.

Dag 14 : Zaterdag 8 april 2017
Van / Naar : Padre Island naar Uvalde (Texas)
Naam camping : Quail Springs 263 mijl
Reisverslag: Als we wakker worden staat er nog steeds veel wind. Van de camping host horen we dat er langs de parkway grasbranden zijn maar dat het wel onder controle is. De camping host vertelde verder dat er nog veel mee wind wordt verwacht (goed dat wij weg gaan!) Na de eerste koffie maken we een soort afsluitende strandwandeling. Na de tweede koffie vertrekken we. We gaan nu eerst dumpen. Langs de parkway zien we inderdaad de brandweer nog bezig met de grasbranden. We gaan bij de eerste Walmart inkopen doen en pompen de benzinetank weer op vol. Inmiddels is het lunchtijd en dus gaan we ook meteen eten. Na de snelweg volgen weg 44 tot weg 86. Onderweg stoppen we voor het drinken van een jus orange en we wisselen van chauffeur. We stoppen nog een keer om een ijsje te eten. We rijden langs veel olie velden en ranches met lage struiken die zich eindeloos ver uit strekken. We besluiten tot Uvalde door te rijden en hier op een camping voor volwassenen te gaan staan. Op de camping gaan we lekker in de zon zitten met een beker thee en laden meteen alle elektrische apparaten op. Vandaag eten we voor ons gemak verse brood bolletjes met een gebakken ei. Koffie drinken in de avondlucht, het is nog steeds heerlijk warm. In de loop van de avond zetten we onze foto's op de website.

Dag 15 : Zondag 9 april 2017
Van / Naar : Uvalde naar Alpine (Texas)
Naam camping : BC Ranch RV Park 281 mijl
Reisverslag: De dag begint met zware bewolking, zo tegen twaalf uur wordt het zonnig en warm. Voor vertrek hebben we nog wat whatsapp berichten met de (klein)kinderen. We tanken benzine bij een station naast de camping. Vandaag volgen wij de gehele dag weg 90, wat hoofdzakelijk een rustige 2 baans weg is. Net na elf uur rijden we het Amistad NRA bij Del Rio in om in een mooie omgeving koffie te drinken. Het blijkt een doodlopende weg te zijn zonder uitzicht naar het meer, maar we drinken wel koffie en keren dan om. Ellie rijdt vervolgen door tot Langtry. Hier is een infocentrum maar ook een soort museum van Judge Roy Bean en een cactustuin. Bij het infocentrum halen we folders en gaan dan eerst een broodje eten in de schaduw van de camper en een boom (behoorlijk warm!). Dan bezoeken we eerst het café en rechtbank van Roy Bean en lopen we door de cactustuin welke leuk is aangelegd maar door de warmte wat verdroogd. Tegen tweeën gaan we verder, de wegen zijn wel afwisselend maar erg lang en erg stil. Soms wel vijf minuten is er geen tegenligger te zien. In Alpine gaan we eerst weer tanken en rijden dan naar de BC Ranch camping. Er is nog net één plek en we gaan in de zon thee drinken en Ellie gaat wat was naar de wasmachines brengen. Na het eten is de was klaar en is het buiten aarde donker. We gaan foto's uitzoeken en op de website zetten.

Dag 16 : Maandag 10 april 2017
Van / Naar : Alpine naar Fort Davis SP (Texas)
Naam camping : Fort Davis SP 25 mijl
Reisverslag: Het wordt vandaag zonnig en warm. We zijn een groot stuk naar het westen opgeschoven en zien dit aan de zon. De zon komt hier pas kwart voor acht boven de bergen uit. Na de koffie rijden we naar het plaatsje Fort Davis. Nemen wat foto's en rijden door tot Fort Davis State Park. Hier boeken we voor één nacht. Zoeken onze plek op en zetten onze camper weer verkeerd om, dit weer om een mooier uitzicht te houden (hierdoor hebben we geen elektra). Ellie zet koffie en wij maken een praatje met onze buurman die een vogelaar is. Gaan een broodje eten, smeren ons goed in, rugzak mee met water en knabbelen en gaan om half een op pad. Gaan wandelen naar de toppen van de achter ons liggende bergen. Het pad is

smal en stijgt flink en er zijn losse stenen. Er is veel zon en zeer weinig schaduw, het is dus flink werken en zweten. Rustig door gaan en af en toe rust komen we bij de eerste top en hebben steeds mooie uitzichten. Het pad naar de tweede hogere top, leidt via de helling aan de andere zijde van de berg. Hier zien we in de verte bollen van een (hemel) observatorium. Al met al was het een flinke klim, maar nu moeten we weer naar beneden. Het pad loopt nu aan de zijde van het hotel. Het is gelukkig niet echt stijl maar wel langdurig hetgeen ook vermoeiend is. Als we een heel eind zijn gezakt slipt Jan weg en valt met een flinke schrik en enkele schaafwonden. Na even bijkomen gaan we verder. Als we bij het hotel aankomen staat er een tafel met stoelen op de parkeerplaats, we gaan even in de schaduw zitten om bij te komen en terug te kijken van waar wij zijn gekomen. Omstreeks vijf uur zijn we bij de camper. Nemen drinken en nemen een ijsje en Ellie verzorgt de wonden van Jan. Na het avondeten maken we in het donker een rondje over de camping.

Dag 17 : Dinsdag 11 april 2017
Van / Naar : Fort Davis SP naar Van Horn (Texas)
Naam camping : Van Horn RV Park **93 mijl**

Reisverslag: Na de koffie rijden we terug naar het Fort Davis Historische Site, het oorspronkelijke Fort Davis. Het is een groot terrein en we parkeren de camper op de daarvoor bestemde plaats. Het is frisser dan gisteren en er zijn meer wolken. We lopen naar het visitor center en krijgen informatie. Ook een lijst met trompet signalen die op bepaalde tijden van de dag klinken. Zo kan je zelf horen wat er gebeurt. Achter het visitor center is een overzichtstentoonstelling. Mooi om te zien hoe het hier in de jaren 1850 - 1890 er aan toe ging. We bezoeken verschillende gebouwen die enigszins zijn ingericht om een beeld te geven. Er leefde hier hele complete gezinnen. Maar er zijn hier meer doden gevallen door ziektes dan door kogels! Bij de camper eten we een broodje (in de zon) alvorens we verder gaan. Rijden verder de Davis Mountains in. Het is een mooi gebied en het is "leuk" rijden door de bergen. In deze bergen ligt het McDonald Observatory (University of Texas) waar wij om tien over half twee zijn. Blijkt er om twee uur een "tour" te zijn die wij meteen boeken. We krijgen een lezing met beelden over/van zon en de sterren. Deze lezing duurde voor ons wel wat lang (door de taal). Dan worden we met een busje naar één van bollen gebracht. Hier hebben we een mooi uitzicht over de omliggende bergen, maar we gaan naar binnen. Lopen trappen op naar het inwendige van de bol. Hier zien we de enorme telescoop. Er wordt uitgelegd hoe de telescoop werkt en hoe die ingesteld wordt. Men laat de telescoop draaien en kantelen om hier een indruk van te krijgen. Indrukwekkend hoe zo'n groot ding te bewegen is. Daarna rijden we naar een andere bol. Deze heeft een geheel andere opzet en werkt meer met vlakken, is lichter en meer modern. Maar hier kunnen we alleen achter glas kijken, jammer. We worden omstreeks 4 uur weer netjes naar beneden gebracht. In de camper drinken we wat en nemen een ijsje. We gaan verder noordwaarts richting Interstate 10. Dit is best nog een eind rijden ondanks dat het een mooie weg is. Onderweg kijkt Ellie waar we kunnen overnachten en besluiten door te rijden tot Van Horn. Betekent dat wij nog zo'n 40 mijl over de Interstate moeten rijden. De camping in Van Horn kennen we van vorige reizen. Vragen en krijgen de plaats aan het einde van de rij met uitzicht naar de bergen. Hier kunnen we eten in het eenvoudige restaurantje, hetgeen we doen! In de avond proberen we foto's te verzenden hetgeen niet lukt.

Dag 18 : Woensdag 12 april 2017
Van / Naar : Van Horn naar El Paso (Texas)
Naam camping : Mission RV Park **182 mijl**

Reisverslag: Aan één zijde is de lucht erg donker maar bij ons is het droog. Voor we van de camping vertrekken laten we onze propane tank vullen. En bij de Interstate gooien we onze benzin tank vol. We rijden recht naar het noorden door de Desert met links van ons een bergrug met toppen van ruim 2000 meter. Het waait stevig maar de lucht ziet er schoner uit. We gaan de Guadalupe Mountains NP in, dit zijn de hoogste bergen van Texas (ca. 3000 m). Bij het Visitor Center worden we leuk ontvangen, we kunnen hier de klok een uur terug zetten. Krijgen een overzicht van hiking mogelijkheden maar ook een waarschuwing voor onweersbuien welke vanmiddag na 3 uur worden verwacht. We kiezen voor de hiking naar Devil's Hall. We maken in de camper broodjes klaar en rijden naar de parking bij de trailhead. Hier is ook een kleine camping (bijna vol), wij parkeren op 2 auto plaatsen. We hebben gekozen voor deze vrij vlakke hiking langs en in een rivierbedding. Half één beginnen we te lopen, een leuk en geleidelijk oplopend pad. Hier en daar even een hulpe aan Ellie geven. Bij een grote steen gaan we even zitten en eten ons brood op. De zon is praktisch verdwenen en er zijn veel wolken. Het pad gaat over in de Wash (in de rivierbedding) en hier moeten we af en toe over grote stenen heen klimmen. Een paar Zwitsers halen ons in maar, zeggen zij zelf, zij zijn wel gewend aan dit soort klimmen. Dit gaat toch moeizaam, de lucht wordt donkerder. Als we 2 uur onderweg zijn wil Jan wel terug gaan omdat het nog donkerder wordt en de tocht te zwaar wordt. We eten een banaan en gaan terug. Maar terug klimmen over die grote stenen gaat ook moeizaam. We worden weer ingehaald door de Zwitsers die wel naar het einde (een nauwe canyon met hoge wanden) zijn geweest (wat zeker nog een mijl was geweest). De Zwitsers gaan snel terug voor het gaat regenen. Wij gaan een stuk langzamer. Horen op een gegeven ogenblik veel gerommel in de lucht.

We trekken onze regencape alvast aan. Het gerommel wordt heviger (geen flits gezien) en er vallen regendruppels en hagel. We gaan gauw tegen een groot rotsblok staan met een soort rand (afdak). Nu vallen er grote hagelstenen en regen. Gelukkig staan we iets beschut. Als het iets droger wordt trekt het rommelen ook weg. We lopen/klimmen met de regencape om verder. Wat later kunnen we de cape opbergen maar blijft het wat sputteren. Als we bij de camper aankomen gaat het weer regenen. In de camper nemen we drinken en besluiten uit de bergen te trekken en richting El Paso te gaan. Maar al met al was het een geweldig leuke trail/wandeling waar wij 4 uur over hebben gedaan. Onderweg naar El Paso wordt het steeds zonniger en warmer en zoekt Ellie uit waar een camping is. In El Paso zien we drie campings die wij "af rijden". De derde camping wordt het en was moeilijk te vinden door dat er nieuwe wegen waren aangelegd. Op de camping gaan we eten en na het eten gaat Ellie in het zwembad. Verder wat zitten lezen.

Dag 19 : Donderdag 13 april 2017
Van / Naar : El Paso naar El Paso (Texas)
Naam camping : Mission RV Park

85 mijl

Reisverslag: We willen in het Franklin Mountains SP op een camping staan om morgen bij de Wyler Aerial Tramway te zijn. Maar een plek reserveren lukt niet. Besluiten om nog een nacht op deze camping te boeken. We gaan nu wel naar de Wyler Aerial Tramway (kabelbaan), deze is vandaag gesloten maar dan weten we wel de weg. El Paso is een grote stad met veel verkeer en veel snelwegen. Bij afslagen wordt vaak gebruik gemaakt van straatnamen wat voor ons niet duidelijk is. We verdwalen wat en gaan meer op gevoel rijden en dan komt het goed (maar we hebben meteen wat van Old El Paso gezien). Het is een zeer steile weg naar de tramway en boven kunnen we draaien (en morgen gemakkelijk parkeren). Het uitzicht is hier ook al zeer weids. Terug op de weg stoppen we bij een school om even koffie te drinken. Hier zoeken we goed uit hoe we naar weg 56 kunnen komen en dan op de weg door de Franklin Mountains. Dit gaat goed en kunnen dan afslaan bij de ingang van Tom Mays Park. We betalen voor de toegang van het park. Er blijken zeer weinig bezoekers te zijn en op de camping staat niemand (goed dat we niet konden reserveren). Rijden naar de parking voor de Aztec Cave wandeling. Het is warm en zonnig, gaan eerst lunchen en schoenen aantrekken. Er zijn waarschuwingen voor snakes maar die hebben wij niet gezien. We gaan op pad, na 10 minuten komen er mensen naar beneden, de man is niet in de cave geweest vond het te steil en glad door de stenen. De vrouw en kinderen zijn er wel geweest. We krijgen een stok (van één van de cactus achtige planten) mee voor Jan. Het is een leuke mooie route naar boven, vaak even een klein stukje klimmen. Het laatste deel is behoorlijk steil en inderdaad glad door de steentjes. Door de warmte van de dag is het laatste stuk extra zwaar, maar wij zijn beide in de grot aan gekomen. Evenals een ander stel, wij kunnen nu van elkaar foto's nemen. Genieten van uitzicht, rusten wat uit. Terug gaat wat vlotter ondanks de lastige afstappen van stenen. Over de heen en terug reis hebben we drie uur gedaan. Nemen bij de camper pauze, er is verder niemand meer! Na de rust verlaten we het park en gaan via Interstate 10 terug naar de camping. Op de Interstate is het erg druk en veel te zien want in 30 mijl rijden we om de stad heen. Terug op de camping even rust nemen, avondeten, koffie en dan gaan we beide naar het zwembad, Ellie gaat zwemmen en wij beide gaan in de Whirlpool. Blijven nog tot 21 uur buiten zitten en gaan daarna foto's klaar maken en verzenden.

Dag 20 : Vrijdag 14 april 2017
Van / Naar : El Paso naar City Of Rocks SP (New Mexico)
Naam camping : City of Rocks SP

162 mijl

Reisverslag: Het wordt weer een zonnige dag en beginnen de dag kalm. Ellie gaat nog even zwemmen en Jan checkt de thuismail. Half elf verlaten we de camping en gaan eerst tanken en vervolgens draaien we de Interstate 10 en later de Interstate 54 op. Nu we de weg kennen zijn we snel bij de Wyler Aerial Tramway. Om half twaalf zijn er al meer mensen. Het kaartjesloket is nog gesloten tot 12 uur. Wij maken een broodje klaar om mee te nemen en doen onze bergschoenen aan. Kwart voor twaalf gaan we in de rij staan voor het kaartjesloket die inderdaad precies om 12 uur open gaat. Wij mogen van een meneer voor gaan (omdat wij geen Amerikanen zijn?) en zo gaan we met een ander echtpaar als eerste met de kabelbaan naar boven. Het is een vrij steile kabelbaan zonder tussen mast. De baan is 2400 ft (bijna 750 m.) lang en gaat 940 ft (bijna 300m.) omhoog. De begeleider in de cabine had ons gisteren gehoord/gezien met de camper. Eenmaal boven heb je een fantastisch uitzicht op El Paso en de omliggende gebieden, zoals de staat Mexico. Ook blijkt dat je hier boven nauwelijks kan wandelen. De bergrug is smal en steil aflopend met smalle paadjes, hier gaan we dus niet lopen. Er is een platform gebouwd rondom de communicatiemasten, hierop lopen we heen en weer, maken foto's, genieten van de uitzichten en eten ons broodje. Gaan na een uurtje weer naar beneden met de kabelbaan. We verlaten El Paso via Interstate 54 en Interstate 10 west en rijden dan New Mexico in. Net na deze grens is er een infocentrum waar we even stoppen om wat te drinken en folders te halen. Hierna rijden wij in één keer door naar de City of Rocks SP (in dit park zijn we al eens eerder geweest!). Het is een weg door de Desert en er zijn af en toe behoorlijke rukwinden. Bij de City of Rocks is de ingang afgesloten en staan er een aantal mensen die

ons een plek kunnen toewijzen. We mogen één van de nog twee vrije plaatsen gebruiken, we nemen plek 9. Het kost moeite om de camper aardig horizontaal te krijgen. We drinken wat en gaan dan een rondje lopen om de City of Rocks heen. Kunnen tot laat buiten zitten.

Dag 21 : Zaterdag 15 april 2017
Van / Naar : City of Rocks SP naar Springerville (Arizona)
Naam camping : Casa Malpais RV Park 188 mijl

Reisverslag: Na het ontbijt maken we nog een leuke wandeling tussen de stenen van de City of Rocks. Wij vervolgen ons weg via weg 180 naar het noorden. In Silver City halen we de Paas boodschappen bij de Wal-mart. En gaan verder over de mooi gelegen weg 180. Net na Silver City gaan we over de Continental Divide, dat wil zeggen dat nu al het water van de bergen richting Pacific Ocean gaan stromen. Wij merken hier niets van! Bij Glenwood slaan we af naar The Catwalk of Whitewater. Rijden over een vrij smalle weg en moeten een snelstromende rivier doorsteken, het is even aarzelen maar dan snel doorrijden en het water spat tegen de voor- en zijkant van de camper aan. Aan het einde van de weg moeten we, om het parkeerterrein op te komen, weer door zo'n snelstromende rivier heen rijden. Deze is wat wilder en dieper. We zien voor ons een gewone personenauto ook aarzelen. Met onze camper lukt het zeker. Het blijkt een familie plek te zijn. In het park bij het water zitten hele families bij elkaar. We betalen de toegang via een enveloppe en gaan het wandelpad op. Leuk pad, steken de rivier over via een nieuwe brug. We lopen steeds meer een canyon in. Het pad gaat over in een metalen hangbrug die tegen de canyonwand is aangebouwd. De oude houten constructie is een aantal jaren geleden verwoest door natuurgeweld. Nu is er een geheel nieuw metalen Catwalk gebouwd, het ziet er prachtig uit! De Catwalk volgt de wand en steekt soms de canyon over en onder ons stroomt de wilde rivier. En niet een klein stukje, nee een halve mijl is inmiddels weer in gebruik! Het is echt een verrassing!

Terug bij het begin pakken we onze stoeltjes en gaan ook onder bomen bij het water zitten. Nemen drinken en een ijsje mee. Tegen half zes gaan we naar de camper en zetten het tafeltje buiten uit en gaan hier de verse bolletjes eten. De zon verdwijnt achter de bergen (het is een dal waarin wij zitten) en het wordt iets frisser. Na het eten vertrekken we en gaan dan weer 2 keer door de rivier alvorens we op weg 180 terug zijn. Langs deze weg zijn niet veel campings (die al open zijn) en we besluiten door te rijden naar een camping in Springerville in Arizona. Het is prachtige stille weg door de bergen. Onderweg een stop voor koffie en het wordt daarna al donker zodat we de laatste drie kwartier in het donker rijden. Het is weer even zoeken maar we vinden camping in het donker. Als we op de camping stil staan om na te gaan of we hier kunnen overnachten komt er iemand naar ons toe en begeleidt ons naar plek naast een huis. Betalen de man en als we goed staan zet Ellie koffie.

Dag 22 : Zondag 16 april 2017 (Pasen)
Van / Naar : Springerville naar Petrified Forest NP
Naam camping : geen 125 mijl

Reisverslag: Het is eerste Paasdag en hebben bij het ontbijt kort Whatsup contact met de kinderen. Maken gebruik van de goede campingdouche faciliteit. We staan vlak bij de wasserij en Ellie gaat een was laten draaien. Daartoe wisselt zij kwartjes bij een echtpaar welke ook in de wasserij zit. Komen in gesprek, zij hebben een kamer gehuurd boven het kantoor van de camping. Zijn wel nieuwsgierig naar het innerlijk van de camper en nodigen hun uit om bij ons binnen te kijken. Deze Amerikanen waren verrast door de grootte van de camper. Om 11 uur vertrekken we en rijden eerst, op aanraden van de Amerikanen, naar Greeg. Een wintersportoord maar nu vrij saai (wel mooi gelegen en mooie huizen!). Gaan bij een (stuw)meertje zitten lezen en later de lunch gebruiken, het is lekker zonnig weer! Na de lunch rijden we terug, komen weer langs de camping en gaan naar het noorden via St. John naar de Zuid ingang van het Petrified Forest NP. Hier rijden we omstreeks 15.00 uur door de ingang. Zijn hier vele jaren terug geweest. Bezoeken eerst het museum, dit kennen wij niet is waarschijnlijk nieuw. Rijden door naar Christal Forest. Lopen de 1,5 mijl langs de verschillende versteende bomen. Gelet op de tijd hebben we het onder het lopen over de camping mogelijkheden. We zagen bij de Zuid ingang een bord met gratis camping en besluiten terug te gaan naar deze camping en de rest van het park morgen te bekijken. Net buiten het park staat aan 2 zijden van de weg een "museum" en winkel met heel veel Petrified steen. Waarschijnlijk was bij één van die gebouwen een camping en dat is nu de gratis camping. Het elektra en water is afgesloten maar de plek is prima. Gaan hier heerlijk buiten zitten en zien af en toe weer nieuwe mensen komen, al met al is tegen donker de camping aardig gevuld. Het is opvallend dat er ook verschillende autos komen met één persoon (man of vrouw) die de auto gebruiken als slaapplek. Veelal hebben zij wel een barbecue of kooktoestel bij zich waar zij een maaltijd op bereiden (ook 's morgens). Voor het avondeten lopen we even de winkel in, bijna alles wat hier te koop is mogen wij niet meenemen naar Nederland! Na het avondeten steken we straat over en bekijken daar de winkel.

Dag 23 : Maandag 17 april 2017
Van / Naar : Petrified Forest NP naar Chinle (Canyon de Chelly) (Arizona)
Naam camping : Cottonwood campground 134 mijl

Reisverslag: Het belooft weer een mooie weer dag te worden. Wekker loopt om 7 uur af en even voor 9 uur rijden we het park weer in en gaan verder waar we gebleven waren. Bij Mesa Blue maken we een leuke wandeling naar beneden om tussen de "Mud" bergen de stenen bomen te zien liggen. Leuk en interessant. Maken nog een paar stops in het park en bij de Painted Desert gebruiken we de lunch met uitzicht op dit kleurrijke gebied. De laatste stop is bij het visitor center waar eigenlijk niet veel is te zien. We draaien de Interstate 40 richting oost op. Tanken als er een mogelijkheid is en slaan af naar weg 191 noord. Rijden nu richting Canyon de Chelly. Onderweg zijn er weg werkzaamheden en hier slaan we af naar Hubell Trading Post. Een van de oudste handelsposten. Parkeren de camper en lopen het gebouw in. Er is een grote winkel op de oude wijze ingericht, hoewel alles te koop is (duur!). Ook worden er originele indianen manden gemaakt (nog duurder). Buiten zijn de paardenstallen, een smederij, e.d. te zien. Het valt wat tegen. Als we in Chinle aankomen blijkt het, onverwacht, een flink stadje te zijn. Om vijf uur zijn we bij het visitor center die net sluit. Krijgen nog wel een folder en we worden verwezen naar de camping. Op de camping nemen we een enveloppe mee en zoeken een plek. Als we staan gaan we het enveloppe met geld weg brengen. Nu is de post wel bezet en er komen meer mensen binnen. Buiten in de zon thee drinken en na het avondeten buiten koffie zitten drinken. Afwassen en lezen.

Dag 24 : Dinsdag 18 april 2017
Van / Naar : Canyon de Chelly naar Monument Valley (Arizona)
Naam camping : Gouldings Campground 132 mijl

Reisverslag: Het is wederom mooi weer. Na de koffie rijden we het park in op de South Rim en rijden door tot het verste punt. Hier drinken onze tweede koffie en lopen dan naar een uitzichtspunt naar Spider rock. De Spider rock is het symbool van het park en het is een hoge alleen staande pilaar. Het uitzicht in de canyon is erg verrassend, er is veel groen en er loopt een rivier door heen. We gaan nu stop voor stop terug langs de weg. En elke keer kijk je anders in de groene canyon. De canyon is heilig gebied voor de Navajo's en mag alleen met een gids worden betreden. Je kan dan ook een auto tour door de canyon maken. Er wonen Navajo's in de canyon en op een aantal plaatsen wordt het land bewerkt en bebouwd. Bij de verschillende stops is steeds wat te zien zoals een gliding house of het White House. Hier zien we ook weer woningen onder de rotsranden. Op enkele parkeerplaatsen staan Navajo's sieraden te verkopen maar wij willen niets en worden via de borden gewaarschuwd om auto/camper goed af te sluiten! Terug bij het visitor center eten we eerst een broodje en gaan dan nog binnen kijken. Besluiten niet de Noord rim te rijden (is langer en geeft waarschijnlijk een zelfde beeld). Gaan via lange rechte wegen naar Monument Valley. Bij de afslag naar Monument Valley park gaan we links af. Hier achter de bergen ligt de camping (en diverse hotels en huisjes). Het ziet er goed uit maar is duur. Krijgen een plek toegewezen maar hier past onze camper niet op! (steekt uit over de weg). Ellie gaat andere plek vragen en Jan blijft bij camper en maakt een praatje met Nederlanders. Krijgen een nog duurdere plek (maar Ellie had geen geld bij haar en kost dus niet duurder). Gaan lekker in de zon zitten, thee drinken. We wandelen naar de Hidden Arch, een kleine arch die net achter de camping ligt. Leuk dat je er zo dichtbij naar toe kan lopen. Er is staat alleen een stevige wind. Spreken een jong Duits echtpaar bij de arch die wij uitleggen hoe je bij de Corona Arch, in Uta, kan komen. In de avond komt de Nederlandse man praten over de Grand Canyon en de rest van hun reis. Proberen nog foto's op de website te zetten.

Dag 25 : Woensdag 19 april 2017
Van / Naar : Monument Valley naar Lees Ferry, Glen Canyon (Arizona)
Naam camping : Lee's Ferry Campground 187 mijl

Reisverslag: Mooi weer, wolken en in de avond wind. Kunnen nu wel foto's op de website zetten. Maken nog een praatje met de Nederlanders maar ook met een Amerikaans echtpaar. Jan gaat nog wat foto's nemen vanaf het viewpoint (valt tegen). Vertrekken omstreeks half elf en rijden richting Page, onderweg koffie en de lunch. We rijden over een bekende weg. We gaan naar de Lower Antelope Canyon. Hier is het een drukte van belang. Veel auto's, vele bussen, e.d. We gaan kijken bij de loketten, waar een rij staat, en we besluiten wij gaan verder! Rijden, via Page, naar de camping aan het water (waren we verleden jaar met de kinderen). Er is een nieuwe ingang gekomen en de toegang is al \$ 25,-, dat willen wij niet en keren dus om. Bij de Glendame zoeken we uit wat wij nu willen doen. Besluiten naar Marble Canyon te gaan. Weer Page door en dan richting Bittersprings en slaan dan af op de Alt 89A. We rijden te ver door en twijvelen wat we nu gaan doen, maar we gaan terug en zien bij Marble Canyon nu wel een weg het state Park in gaan. Betalen bij de ingang (\$ 10,-) en rijden door tot op de camping. Zoeken een mooie plek en gaan in de zon zitten en wat drinken. Na het avond eten lopen we naar de Colorado river, in het donker met licht buiten zitten lezen. Binnen foto's op de laptop gezet en zitten kijken.

Dag 26 : Donderdag 20 april 2017
Van / Naar : Lees Ferry naar St. George (Utah)
Naam camping : Temple View RV Park 150 mijl
Reisverslag: We genieten van de ochtend op de camping. Drinken koffie en rijden dan naar de Balance Rock, maken foto's. Rijden het park uit en bezoeken de bij 100 jaar oude brug over de Colorado river. Rijden dan westelijk langs de rand van het Vermilion Cliffs NM. Een bijzondere weg met aan één zijde de hoge gekleurde bergen. Halverwege stoppen we bij Rock dwellings. Woningen gebouwd onder grote stenen, heel bijzonder. Voor we het Kaibab National Forest ingaan stoppen we voor de lunch. We hebben hier een prachtig uitzicht over het dal. Als we eenmaal het Kaibab National Forest in rijden gaan we meteen flink stijgen. Een mooie weg door dit hooggelegen forest. We passeren de afslag naar North Rim van de Grand Canyon maar die is nog afgesloten (winter). De weg gaat tot tot een hoogte van 2700 meter. Als we door het bos heen zijn is er een uitzichtpunt die over een enorm gebied uit kijkt. Dan zijn we in Fredonia en wat later stoppen we bij Pipe Spring NM. Het is er stil, blijkt entree te moeten betalen om een paar "Engels achtige" huizen te kunnen bezoeken. Dit willen we niet en trekken verder. Bij Colorado City verlaten we Arizona en gaan Utah binnen. Rijden door naar St. George en vinden de uitgezochte camping makkelijk. We kunnen een plek krijgen in het zicht van het zwembad. Na wat gedronken te hebben gaat Ellie zwemmen en Jan wil naar de nabij gelegen Mormonen Tempel lopen om foto's te nemen. Daarna gaan we thee drinken en eten koken. Na de koffie gaan we in het donker naar het zwembad, eerst in het zwembad en dan in de Hot Tub. Gaan laat naar bed omdat we nog foto's uitzoeken.

Dag 27 : Vrijdag 21 april 2017
Van / Naar : St George naar Cedar Pockets (Arizona)
Naam camping : Virgin River Canyon 51 mijl
Reisverslag: Zijn 7 uur wakker en gaan na alle ochtendzaken gedaan te hebben naar Snow Canyon SP. Onderweg melk en benzine gekocht. We gaan het park vanaf de noordzijde in. Het is geen groot park maar er is een verscheidenheid aan fiets en wandelmogelijkheden. Als we afslaan om de camping op te rijden is er net een camper voor ons. Die blijkt net de laatste plek te kunnen krijgen. We zijn teleurgesteld want wat nu? Vragen bij info of er andere campings in de nabijheid zijn. Krijgen een lijstje met andere publieke parken. Op een parking drinken we koffie en overleggen waar we heen gaan. De Cedar pockets aan de Virgin River ligt op de route naar Las Vegas en rijden we naar St. George en gaan de Instate 15 South op. Dit recreatie park ligt weer in Arizona langs de I 15. Half één zijn we op dit park. Zoeken een mooie plek en betalen \$ 8,- via een envelopje. Het park ligt in de bergen en in de verte zien we de snelweg liggen. Het is heerlijk weer met wat wind. Zitten ontspannen buiten te lezen en te kijken naar bezoekers van het park. Maken een wandeling over het park en maken een praatje. In de avond lopen we naar het viaduct over de snelweg en zien de ondergaande zon op de bergen. Op ons rondje over camping spreken we een Duits echtpaar die met eigen camper in de VS rond trekt. Tot laat buiten gezeten. Achteraf gezien zijn we blij dat de camping in Snow Canyon vol was en wij hierheen moesten gaan!

Dag 28 : Zaterdag 22 april 2017
Van / Naar : Cedar pockets naar Las Vegas (Nevada)
Naam camping : Las Vegas RV Resort 100 mijl
Reisverslag: Staan half acht op, buiten schijnt de zon, het is fris met een windje. Na de koffie lopen we naar de Lower day use. Vanaf de Day-use lopen we via een trail terug naar de (upper) camping. Een leuke trail van een uur met zicht op de Virgin River. Na de lunch gaan we opbreken en rijden in ca. 1,5 uur naar Las Vegas. Rijden eerst naar de WalMart voor de laatste boodschappen. Half vier melden we ons op de camping en we worden verwacht (gereserveerd). Hebben een luxe plek met een boom en vrij uitzicht. Even bijkomen en thee drinken. Om vijf uur gaat Ellie zwemmen en Jan gaat schrijven. Na het avond eten maken we een ommetje en gaan samen zwemmen en in de Hot Tube.

Dag 29 : Zondag 23 april 2017
Van / Naar : Las Vegas naar Las Vegas (Nevada)
Naam camping : Las Vegas RV Resort 0 mijl
Reisverslag: Hele dag veel wind maar wel 33 gr. Hele dag wat ingepakt en opgeruimd, lekker zitten en Ellie heeft 3 x gezwommen en Jan 2 x met Hot Tube. Hadden een boekje van Las Vegas gehad hierin stond een show van Rat Pack is Back. Lijkt ons leuk om deze vakantie af te sluiten met die show, bestellen via internet kaarten (en printen via receptie). In avond alles goed ingepakt en opgeruimd.

Dag 30 : Maandag 24 april 2017
Van / Naar : Las Vegas naar Las Vegas (Nevada)
Naam Hotel : Monte Carlo
Aantal gereden km. : 3912 mijl (ca. 6275 km)

Reisverslag: Staan kwart voor zes op, ons zelf en de camper klaar gemaakt om ingeleverd te kunnen worden. De tank vol gooien doen we op de hoek van de Boulder Hwy en schuin aan de overkant is de Road Bear vestiging waar we rond 10 uur zijn. Het is er al druk en er komen nog meer campers binnen. We bespreken de lijst en krijgen de "omgereden" 80 mijl vergoed. Kwart over elf worden we met een busje naar de hotels gebracht, wij zijn het laatst aan de beurt. Het inchecken bij Monte Carlo duurt weer erg lang. Hebben een kamer op de 26e vloer. Blijven even op de kamer zitten en kijken naar het weidse uitzicht. Hebben extra stoel gevraagd. Lopen omstreeks 2 uur op de Strip, zoeken nog wat voor de kids en kijken bij de fontein bij Belagio. Terug op de kamer gaan we wat drinken en rusten. Even na vijfen lopen we weer naar buiten en lopen naar een restaurantje bij Bally's ('s middags gezien) en bestellen een salade met kip. Daarna lopen we naar het Tuscany Casino waar we om 19.00 uur in de rij gaan staan. Jan haalt nog even de "echte" kaartjes. Worden verwelkomd en naar een plaats gebracht. Het is een klein zaaltje (100-150 pers.) maar gezellig met tafeltjes in de rijen. Als introductie zien we een filmpje van de echte Rat Pack. Met 7 man als orkest en "Frank Sinatra" als zanger begint de show goed. Na Sinatra komen "Dean Martin" en "Sammy Davis". Het is een leuke show met grappen er tussen door. Dean Martin komt van achter de bar de zaal in met een T-shirt van Rat Pack over zijn arm. Stopt bij ons en legt een T-shirt voor Ellie neer en vraagt of zij het mooi vindt en vraagt daarna aan Jan \$ 15,-, als er geen reactie komt (wordt gegeven) zakt de prijs naar \$ 10 en naar \$5,- en Frank Sinatra roept van het podium "die betaal ik wel". En zo kan Ellie haar T-shirt houden. Na de show lopen we op ons gemak terug naar het hotel, kijken bij de fontein van Belagio. Op de kamer al vast alles klaar leggen voor morgen.

Dag 31 : Dinsdag 25 april en Woensdag 26 april
Van / Naar : Las Vegas naar Velsbroek

Reisverslag: Staan op tijd op en zijn even na half acht beneden in de hal, checken uit en nemen een taxi naar het vliegveld. Om acht uur controleren we het gewicht van de koffers en doen alsnog onze jassen in de rugzak. Koffers inleveren en instapkaarten afdrukken. Mogen door de TSA+ ingang (weinig controle). Op vliegveld nog wat drinken en naar de gate. De vlucht naar Chicago heeft wat vertraging maar komt uiteindelijk op tijd aan. Op Chicago hebben we nog tijd genoeg, lopen heen en weer, kopen een patatje (zout) en een ijsje. De vlucht naar Amsterdam heeft wat turbulentie, we vliegen wat lager over de oceaan. Het eten is weer vreselijk, drinken krijgen we genoeg. Komen precies op tijd aan. We worden opgehaald door Remco en Timo.

Het was een vakantie met afwisselende aspecten, Arch in St. Louis, Tramway El Paso, theaterbezoek, het strand in Texas en de wandeltochten in de typische Amerikaanse natuur!

Informatie:

- reis geboekt bij Travelhome te Geldrop
- RoadBear motorhome 28 ft met slide out voor bed
- Benzine verbruik ca. 4 km per liter (ca. € 0,65 / liter)
- Campings van € 0 tot € 52, gemiddeld € 26,86 per nacht